

"Apoštolské" vyznání víry

Dlouho, až do pozdního středověku, se mělo za to, že toto vyznání víry je krédem složeným samotnými apoštoly. Podle legendy je vytvořili apoštolové, když byli o letnicích obdařeni od Ducha svatého darem jazyků. Petr začal "Věřím v Boha, Otce všemohoucího", pak pokračovali ostatní a Matěj zakončil "Věřím v život věčný". Ve skutečnosti však vzniklo až po ustálení tzv. kréda nicejsko-cařihradského (tj. asi koncem 4. stol.), které je plodem prvních dvou ekumenických koncilů a odráží klopotné úsilí mladé církve o správné vyjádření své víry především v božsko-lidskou osobu Ježíš Krista, soupodstatnou s Otcem, ale také v Ducha svatého a církev. Apoštolské krédo je dnes uznáno jak katolickou církví, tak je také preferováno církvemi reformovanými a ekumenickým hnutím vůbec, neuznává se však v liturgii pravoslavné.

Vzniklo rozpracováním původního vyznání víry římské církve z konce 2. století. Zpočátku měla totiž každá z místních církví své vlastní znění vyznání víry, které vycházelo z hlásání Nového zákona. Krédo římské se však mezi nimi těšilo obzvláštní autoritě, zvláště proto, že církev v Římě byla považována za nej-

věrnější tradici pocházející z apoštolů. Porovnejme si pro začátek obě formulace, římskou a "apoštolskou":

Formulace apoštolská

"Věřím v Boha, Otce všemohoucího. Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel, pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odtud přijde (ve slávě) soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný."

Formulace římská

"Věřím v Boha Otce všemohoucího, i v Krista Ježíše, jeho jediného Syna, našeho Pána, který se narodil z Ducha svatého a z Panny Marie. který byl ukřižován pod Ponciem Pilátem a byl pohřben, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebe, sedí po pravici Otce, odkud přijde soudit živé a mrtvé, (věřím) i v Ducha svatého, svatou církev, odpuštění hříchů, vzkříšení těla."

*Z Katechetického věstníku
někdy přelom druhého a třetího tisíciletí
(pokračování příště)*

Misijní kalendáře

Na faře máme k dispozici desítku Misijních kalendářů na rok 2021 za dobrovolnou cenu 150 či 300 Kč. Můžete tak

příspěť na podporu Papežských misijních děl a zároveň mít (či jiné potěšit) pěkným stolním kalendářem. *P. Marek*

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky nad Jizerou I, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@gmail.com).

NOVINY FARNÍ RODINY

Občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

Slavnost výročí posvěcení kostela

25. října 2020

3/2020 (Nº 26)

Bud'te pozitivní!

V době koronavirové potkal jsem člověka, který byl pozitivní, a tak jdu do karantény, kdybych se (resp. abych druhé) nenakazil. Nakonec jsem šťastný, že jsem (opět/stále) negativní, že, zdá se, na virus nezemřu...

Evangelium je pozitivní zpráva, kterou je třeba všechny nakazit, aby zemřeli hříchu a žili nový život, který je vůči hříchu imunní.

Když jsem byl malý a zlobil jsem se, mračil jsem se. A babička mi říkala: „Netvař se jako kakabus“. Později jsem pochopil, že je lepší vidět usměvavou, než zakaboněnou tvář. A není to jen o sebeovládání – nedat znát, co si myslím, nebo jakou mám náladu. Jde o víc. Tvář ukazuje, jaký je náš vnitřní svět, jak se díváme na svět (a je jedno, jaký je svět kolem nás). Člověk zasmušilý vidí problémy a také neschopnost změnit to špatné kolem sebe a vše ho drtí. Možná se za svět modlí, ale převládá pocit zmaru. Je nastavením negativní. Naopak člověk s tváří radostnou nemusí být jen nepoučený (a nepoučitelný) snílek a idealista.

Kdo ví, že je milován (rodiči, rodinou, přáteli, Bohem), může jít světem, vidět krásu božího stvoření a děkovat za ně, i když je v něm mnoho zraněného a nemocného. Milovaný člověk dovede milovat, jeho tvář to beze slova vyzařuje. Na svět se dívá pozitivně. Lidé negativní a pesimisté zamořují svět kolem sebe a činí ho těžce dýchatelným a lidé od nich utíkají. Naopak radostný a pozitivní postoj je přitažlivý a nakažlivý. Nesnaží se totiž měnit svět kolem sebe, ale sama sebe... Tak je to křesťanské, to je křesťanství.

Nebud'me úporní, ale snaž se svět promořit radostnou zvěstí evangelia. Na přimluvu svaté Máří Magdalény, na přimluvu Panny Marie, královny apoštolů, Vám a vašim rodinám žehnám

P. Marek

Nota Bene

Ani v tomto čase chaotických omezení a zmatečných informací nejsou bohoslužby nedostupné ani zakázané, informujte se o aktuálním pořadu mší svatých!

Každý den ve 20:00 se modlíme spolu s Církví sv. růženec: připojte se i vy.

Výzva k modlitbě růžence

Milí přátelé, ve společnosti i mezi věřícími narůstá napětí, nespokojenost, obavy z budoucnosti. Možná tedy letos stojí za to ještě více než kdy jindy uvědomit si, v jakém dějinném kontextu vystoupila výrazně do popředí modlitba růžence, i když víme, že se postupně utvářela už předtím. 7. října 1571 se odehrála v Korintském zálivu Jónského moře poblíž Lepanta velká bitva, ve které spojené námořní síly tzv. Svaté ligy rozdrtily hlavní flotilu Osmanské říše a ukončily tak obavy křesťanského světa z ovládnutí Apeninského poloostrova a dalších částí Středomoří Turky. Bitva, ve které na papežův pokyn sehrál roli právě růženec, měla pro křesťanskou Evropu obrovský symbolický význam a na dlouhou dobu ji ochránila před rozpínavostí Osmanské říše. Sv. Pius V. po tomto zázračném vítězství bulou Salvatoris Domini (1572) ustanovil liturgickou památku a jeho nástupce Řehoř XIII. bulou Monet Apostolus (1573) ustanovil na 1. říjnovou neděli slavnost růžence. Ve své bule říká svatý papež Pius zejména toto:

1. nutnost modlit se k překonání válek a jiných pohrom;
2. růženec je prostým prostředkem, který je k dispozici úplně všem;
3. tento prostředek ukázal svoji velkou účinnost proti herezím a všem ohrožením víry a způsobil četná obrácení;
4. modlitba růžence se má doporučovat celému křesťanskému lidu.

Piši tyto řádky v atmosféře, kdy se jako první zprávy stále objevují ty o Covidu, a ty zprávy nejsou povzbudivé. Naše země se tak stále nemůže vrátit do normálního režimu, kdy děti chodí bez omezení do školy, lidé do práce, za kulturu i zábavou; a kdy i život církve není ničím omezován. Můžeme jako křesťané reagovat na tíživou situaci stejně jako všichni ostatní (nosit roušky, zachovávat rozestupy, desinfikovat si ruce atd.). Ale to je přece málo. Můžeme a měli bychom se více modlit, a to právě modlitbu růžence za ukončení epidemie koronaviru!

Sv. Jan Pavel II. nám v nelehké situaci začátku 3. tisíciletí daroval Apoštolský list Rosarium Virginis Mariae – „O modlitbě svatého růžence“. Dovolte mi zakončit pár větami z tohoto dokumentu, které nás mohou zvlášť oslovit třeba právě u Mariánského sloupu: „A konečně, jak bychom mohli upřít svůj zrak na slávu vzkříšeného Krista a Marii korunovanou na nebesích, aniž bychom zakusili touhu učinit tento svět krásnějším, spravedlivějším a bližším Božímu plánu?... Růženec je vzdálen jakémukoli útěku před problémy světa. Pobízí nás, abychom na ně nahlíželi odpovědně a velkoryse, a dává nám sílu, abychom jim čelili s jistotou Boží pomoci a pevným úmyslem vydávat v každé situaci svědectví o «lásce, neboť ona je svorník dokonalosti» (Kol 3,14)“ (č.40).

+ Mons. Zdenek Wasserbauer,
pomocný biskup a generální vikář

Uveřejněného v ACAP 10/2020
(redakčně kráceno)

Brigády ve farním lese

I přes přísná protiepidemická opatření jsme se v sobotu 17. a 24. 10. 2020 museli poprat s výzvou avizovaných brigád ve farním lese. Termíny byly dlouho dopředu dané a souvisely s dotačním programem Nadace Škoda auto, program „Stromky“, kde farnost uspěla s projektem „Rekultivace a zvýšení biodiverzity farního lesa“. V rámci realizace tohoto projektu je potřeba ve farním lese zasadit celkem 855 stromů! Největší část stromků k zasazení tvoří malé duby (440 ks), ale jedná se i o borovice (389 ks), či například vzrostlé lípy (15 ks). Zatímco v sobotu 17. 10. probíhaly práce přípravné, v sobotu 24. 10. 2020 se už pak opravdu sázelo. Nutno poznamenat, že účast farníků na obou brigádách byla hojná. Na každé z nich se účast pohybo-

vala mezi 20 – 30 osobami a nechyběly ani děti v hojném počtu. Přitěžila nám byla přísná protiepidemická opatření, která jsme důsledně dodržovali, a která nám bránila v bližším kontaktu. Nicméně i tak jsme brigády vnímali jako společné úsilí a jako akce, které utužily naše vzájemné vztahy. Centrem dění se neformálně stalo ohniště, na kterém nám děti z farnosti připravily v kotlíku chutný oběd (buřtůlák a zelňačku), u kterého jsme se postupně všichni vystřídali. Domů jsme se rozešli v odpoledních hodinách s hřejivým pocitem dobře vykonané práce a vzájemné pospolitosti, která sice nebyla možná fyzickým kontaktem, o to více jsme ji však vnímali na rovině psychické, duševní i duchovní. Děkujeme, že smíme být součástí tak skvělého týmu!

Manželé Kalovi

Prodloužení možnosti získat plnomocné odpustky pro duše v očistci už před 1. listopadem

Apoštolská penitenciárie dne 11. ledna 2020 (Prot. N. 4/20/I) prodloužila na žádost ČBK své dovolení z 8. srpna 2012 (Prot. n. 79/12/I), na jehož základě věřící v České republice mohou obdržet plnomocné odpustky pro duše v očistci už v týdně před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé.

Pokud tedy věřící z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 1. do 8. listopadu, mohou odpustky pro zemřelé získat již od 25. října do 1. listopadu. Toto dovolení se uděluje na následujících sedm let, tedy do roku 2026. Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci jsou následující:

- (1) daný den přijmout eucharistii,
- (2) navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé
- (3) a pomodlit se na úmysl Svatého otce;
- (4) v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.

+ Mons. Jan Graubner, předseda ČBK

Plnomocné odpustky

... nejsou: odpuštění hříchů. To získáváme přijetím sv. křtu, svatou zpovědí, nebo dokonalou lítostí, která je našim rozhodnutím (touhou), které za nás nemůže udělat nikdo druhý.

... jsou: prominutí (odpuštění, zahlazení) časných trestů které jsme za hříchy (již odpuštěné) zasloužili. Toto odpuštění můžeme získat pro sebe i –a zvláště v těchto dnech– duším v očistci.

Podmínkou je nemít zalíbení v hříchu.